

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE!”

Anul XV.

CELOR CE BINEVESTE-SC PACE.

No. 9.

CUPRINS:

Uniți înainte!
O vreme ca a-
ceasta
Dumnezeu pregă-
tește inimile
Campania de
Toamnă — Un
mare succes
Ea aștepta ocazia
să dea
Secretul succe-
sului
Ziua școlii de Sa-
bat
De ce iubim școa-
la de Sabat
Ești gata?
Pe care o dorești?
Lucrarea pentru
copii
Către M. Volun-
tari din Uni-
nea Română
O atitudine logică
Buletinul zecimii

Ziua convocării și consacrării pentru Campania de Toamnă

7 Septembrie 1935.

PROGRAM

Sabat, înainte de masă

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Raport asupra Campaniei de Toamnă din 1934.
4. Cuvântare: „Uniți, înainte”.
5. Muzică instrumentală sau cor.
6. Cuvântare: „O vreme ca aceasta”.
7. Cuvântare: „Dumnezeu pregătește inimile”.
8. Câteva experiențe scurte.
9. Rugăciune de consacrare în vederea succesului în Campania de Toamnă.
10. Apel către toți membrii Comunității să ia parte mai mult ca oricând la această lucrare.
11. Cântare de închidere și rugăciune.

Sabat după masă.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cântare de cor.
3. Cuvântare: „Campania de Toamnă — Un mare succes”.
4. Cuvântare: „Ea aștepta ocazia să dea”.
6. Cuvântare: „Secretul succesului”.
5. Muzică instrumentală sau cor.
7. Comunicarea țintei Comunității în această Campanie de Toamnă.
8. Explicarea hărții.
9. Rugăciuni de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
10. Impărțirea revistelor.
11. Cântare de închidere și rugăciune.

Notă pentru frații predicatori, lucrători și conducători ai Comunităților.

Cu Sabatul dela 7 Septembrie incepe Campania de Toamnă din anul acesta. Faceți cele mai bune planuri pentru buna reușită a acestei Campanii.

Bunul Dumnezeu care a fost dela început la conducerea Mișcării Advente, va da din belșug Duhul Sfânt fraților și sorerilor noastre și îi va călăuzi în străduințele ce le vor depune la adunare de daruri în această frumoasă Campanie.

Deviza care ar trebui să însuflească pe toți membrii Comunității noastre să fie următoarea: „Toți la lucru”. Observați indemnul pe care ni-l dă serva Domnului în această privință:

„CURIERUL MISSIONAR”.
Foaie lunară. Red. responsabil:
V. FLORESCU. Prețul acestui
număr Lei 8. Abon. pe un an Lei
100. Red. și Adm. Str. Mitrop.
Ghenadie Petrescu 116. Bucu-
rești IV.

„Dacă creștinii ar lucra în armonie, mișcându-se ca unul singur, sub conducerea unei singure puteri, spre îndeplinirea unui singur scop, ei ar putea miș-

Deci tânăr și bătrân, slujbași, membri laici și ca lumea”. — „*Timpul și lucrarea*” pag. 27. prieteni, toți să-și unească forțele lor la lucru în Campania de Toamnă.

Ținta noastră pe Uniune, anul acesta este de 80.000 reviste, ceva mai mult ca în anul trecut. Toți cei 15 mii de membri ar trebui să ia parte activă ca să ne putem ajunge ținta.

Vă atragem binevoitoarea atenție la următoarele puncte cari vor contribui la succesul nostru:

1. Sabatul dela 7 Septembrie să fie folosit pentru rugăciune, consacrare și post. Puneți toate revistele pe o măsuță în fața amvonului și când vă consacrați inimile, rugați-vă pentru ele și pentru familiile unde veți merge să le duceți.

2. Organizați pe toți frații și surorile în grupe sub conducerea unor conducători conștienți de răspunderea lor și cari sunt gata să lucreze, să conducă și să încurajeze pe acei cari le-au fost încredințați.

3. Programul să fie executat de frații spirituali și cari au pe inima lor cauza cea sfântă a terminării lucrării de predicare a Evangheliei.

4. Textele din acest program vor fi examinate repede, fără lungi comentarii, dar în așa mod ca să atingă cele patru idei redată aci:

a. Timpul în care trăim noi.

b. Importanța Soliei.

c. Grabnica terminare a lucrării.

d. Responsabilitatea individuală a fiecărui membru.

5. Să se istorisească câteva experiențe scurte cari să servească la înflăcărarea tuturor de a lua parte activă la această campanie. *Banii ce se vor aduna nu sunt decât un mijloc. Scopul cel mai mare este salvarea de suflete.*

6. Faceți un grafic, dacă este posibil, cu ținta ajunsă de Comunitatea Dv. în ultimii patru ani, iar pentru anul acesta puneți-vă o țintă mai înaltă și stăruiviți la atingere ei. (Graficul poate fi asemănător cu cel arătat alăturat.)

Bunul Dumnezeu să trimeată Duhul Sfânt și solii Săi cerești alături de frații predicatori și conducători ai Comunităților noastre, atunci când ei se vor ruga și vor lucra pentru succesul acestei Campanii.

Dep. Misiunii Interne al Uniunii Române.

Uniți, înainte!

Cât de plăcut este să privești la o companie de soldați bine instruiți, mergând în marș! Cât de potrivit, cadențat și frumos înaintează! Și aceasta pentru că se mișcă în perfectă unire, făcând același lucru în același timp.

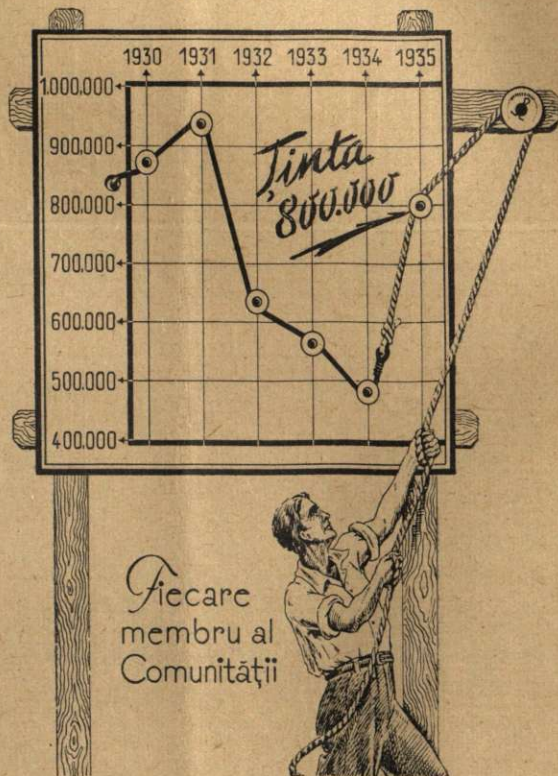
Tot în felul acesta dorește Domnul ca poporul Său să înainteze în lucrarea lor pentru El. Deși sunt risipiți pe întreg pământul, El dorește ca să țină un pas desăvârșit, toți înaintând laolaltă.

Pe măsură ce se apropie timpul pentru Campania de Toamnă, pot să văd cu ochii minții cum Adventiștii de Ziua Șaptea din orice țară și din orice climă iau loc în rânduri și se pregătesc pentru luptă. Pe toată fața pământului, Adventiștii de Ziua Șaptea vor înainta în strânsă unire în această importantă lucrare pentru strângerea de mijloace cu cari să se

Campania de Toamnă

7 Septembrie — 1 Decembrie 1935.

Ținta pe Uniune

Prindeți și trageți!!

„Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu va fi terminată niciodată, până ce bărbați și femei, cari sunt membri ai Comunității noastre, nu se vor uni la lucrare, unind eforturile lor cu acelea ale predicatorilor și ale slujbaşilor Comunității”. — „Mărturia”. Vol. 9, p. 117.

trimeată Solia până la marginile pământului. Aceasta este ce te atrage s'o privești îndelung, o scenă la care cerul privește cu bucurie.

Dacă am putea să înțelegem mai pe deplin importanța pe care Dumnezeu o dă acestei lucrări și interesul cu care supraveghează progresul ei, am lua parte la ea cu mai mult zel decât până aci. Dacă am putea să vedem cum vede Dumnezeu că mântuirea veșnică a o mulțime de suflete omenești depinde de succesul din această Campanie de Toamnă, cât de serios am lucra și ne-am ruga.

Noi apreciem foarte mult bunăvoința cu care frații noștri din Diviziunea Europeană de Sud au lucrat în Campaniile de Toamnă din trecut. Căci fără de acest serviciu binevoitor mulți dintre credincioșii noștri misionari ar fi trebuit să fie chemați acasă din câmpurile misionare. Ne place să credem că acum, în această oră critică când suntem așa de greu apăsați de lipsa de mijloace cu cari să susținem pe misionarii noștri la posturile lor, lucrătorii și membrii noștri din Diviziunea Europeană de Sud își vor face partea lor. La chemarea lui Dumnezeu misio-

narii noștri și-au părăsit căminurile și pe cei iubiți, și au mers în ținuturile îndepărtate ca să ducă solia iubirii și mântuirii la mulțimile cari zac încă în întunec. Ei au mers în aceste câmpuri având asigurarea în inimile lor că frații și surorile lor din patrie îi vor sprijini cu rugăciunile și mijloacele necesare. Nu ne putem îngădui să-i desamăgim acum. Nu trebuie să-i lăsăm să sufere în câmp sau să-i silim să se întorcă acasă din lipsă de mijloace.

Indată ce Campania de Toamnă din acest an se va începe, fiecare credincios, tânăr și bătrân, să ia loc în rânduri, gata și binevoitor să-și facă partea sa. Să înaintăm cu toții ca o armată. Dacă vom face lucrul acesta, Dumnezeu va revărsa binecuvântarea Sa, și ne va da o biruință minunată.

A. V. Olson.

O vreme ca aceasta

Criza în timpul Esterei: Nimicirea sau salvarea poporului erau în cumpănă.

Criza din timpul nostru: Matei 24, 4—7. Isus enumeră amăgirile, luptele, suferințele cari aveau să se abată asupra lumii de-a-lungul veacurilor. Versetul 8: Incercările din trecut n'au fost decât preludiul turburărilor zilelor din urmă.

Daniel 12, 1. Marea strămtorare finală se va abate în curând asupra lumii.

Cauzele crizei

2 Tim. 3, 5. Un creștinism numai de formă.

Matei 24, 11, 24. Profeți mincinoși și amăgiri.

Ieremia 6, 19; Isaia 24, 4—6. Părăsirea legii, cauza nenorocirii.

Matei 24, 12. Creșterea nelegiuirii este marea urmare a stărilor religioase și morale cari predomină în lume.

Sforțarea supremă a lui Dumnezeu de a salva lumea

Matei 24, 14. Evanghelia împărăției la toate neamurile.

Apoc. 14, 6. Evanghelia veșnică la orice limbă și la orice seminție.

Apoc. 14, 7. Avertizarea și apelul lui Dumnezeu.

Solia adventă conține marele și unicul remediu pe care Dumnezeu îl oferă lumii înainte ca hotărîrea să fie adusă la îndeplinire, și înainte de izbucnirea furtunei. Poporul advent are o nevoie urgentă de a înțelege planul lui Dumnezeu, de a-și da seama bine de lucrarea pe care vrea s'o săvârșească în lume, de a simți măreția și caracterul sfânt al răspunderii sale. Fapte 13, 41.

Misiunea noastră

Estera 4, 14. Dumnezeu hotărî ca Estera să fie unealta liberării în ceasul crizei.

Matei 5, 14; Isaia 40, 9, 10. Biserica adventă are aceeași misiune.

Ea trebuie să fie: a) O cetate așezată pe un munte înalt. b) O lumină pentru lume. c) Un sol de vești bune.

Dumnezeu zice fiecărui membru: „*Înalță-ți glasul CU PUTERE*”.

Executarea acestui program este îndatorirea noastră de seamă. Colecta noastră anuală pentru misiuni este unul din puternicele mijloace pentru a lumina lumea și a salva sufletele din jurul nostru și din câmpurile misionare.

Lumea în așteptare

Iată ce scria de curând unul din misionarii noștri: „De un șir de ani am primit apeluri urgente din partea de nord-est a ținutului Congo unde n'am făcut totuși nimic. Noi ne găsim chiar la hotar și un număr de persoane au urmat cursurile școlii pe care o avem aci. După ce au primit Evanghelia, aceștia s'au reîntors în ținuturile lor și au deșteptat un mare interes printre concetățenii lor.

„In fiecare an, când oamenii aceștia au venit să ne ceară să deschidem o școală la ei, a trebuit să răspundem: „Anul viitor”. Este foarte regretabil că până în prezent n'am putut să pătrundem în aceste ținuturi.

„Acum o lună toți elevii noștri au luat vacanță de vară. Unii dintre ei s'au hotărît să viziteze ținutul Congo. Ei urcă pe o mică colină spre a avea o vedere generală a acestui ținut unde populația este deasă. În câteva minute oamenii îi văzură și comunică unii altora că au venit învățătorii Adventiști. O mare mulțime înconjură pe frații și surorile noastre ca să asculte Evanghelia. Și când tinerii noștri plecară de aci, mai mulți inși se luară după ei rugându-i călduros să vină să deschidă o școală în mijlocul lor.

Unul din indigenii, care se întorsese convertit în Congo a adus cu sine și Biblia. Aci a găsit pe un alt creștin, de religie catolică, și amândoi începură să citească Biblia. Venind timpul ca acest catolic să plece de acolo când încă nu cetise decât o singură Evanghelie, el întrebă pe fratele nostru dacă n'ar putea să-i împrumute lui Biblia. Era singurul exemplar pe care-l poseda fratele nostru, și a refuzat cererea. Atunci celălalt zise: „Dacă nu vrei să mi-o dai toată, să-mi dai cel puțin o parte”. Ei împărțiră Biblia în două și fiecare își luă partea sa.

„Un sub-șef de trib din acest ținut a petrecut câțva timp la una din școlile noastre din Ruanda. Dorind să se întorcă acasă, el ne spuse că nu va pleca până când nu-i vom da un învățător care să meargă cu el. Perspectivele sunt minunate în acest câmp unde secerișul ar fi bogat dacă am dispune numai de ceva fonduri pentru a începe lucrarea.

„In momentul acesta avem 2.000 de persoane în clasele de botez. Numărul membrilor noștri este de 682. Prezența în medie la școala de Sabat este de mai mult de 5.000 de persoane. Avem mai mult de 4.000 de membri în școala de Sabat și numărul lor crește neconținut. Mereu ne sunt adresate cereri pentru ca să deschidem noi stațiuni”.

Abisinia, asupra căreia plănează norii războiului, cere ajutoare. Tibetul a fost mult timp considerat ca ultima fortăreață închisă pentru Evanghelie. Astăzi porțile sale se deschid înaintea soției. Noi am început lucrarea în favoarea tibetanilor la hotarele țării și președintele Diviziunii Chineze a primit invitația de a vizita Lhassa, capitala țării, oraș misterios, multă vreme închis pentru străini.

În toate părțile Spiritul lui Dumnezeu pregătește terenul. Nu e timp de pierdut! Tocmai pentru a răspunde acestor nevoi urgente trebuie să mergem ca să adunăm fonduri.

F. Charpiot.

Dumnezeu pregătește inimile

Una din surorile noastre voia să ia parte odată la Campania de Toamnă, dar era timidă și nu știa cum să înceapă. Într-o zi, pe când sta la fereastră văzu pe vecinul său strângând fânul într-o livadă de lângă casa ei. Se gândi îndată că aceasta era o bună ocazie de a-și începe lucrul. Înălță o rugăciune către Dumnezeu, trecu în livadă, și căută să vorbească cu vecinul în momentul când acesta trecea pe lângă ea. După ce l-a salutat politicos, începu să-i vorbească despre scopul Campaniei de Toamnă. Omul asculta cu atenție. El își ceru scuze că în momentul acela n'avea bani la el, dar promise că va ceta revista și va face un dar pentru lucrare. A doua zi omul acesta văzu pe sora noastră lucrând prin curtea ei. El o chemă și îi dădu un dar de 5 dolari. Dar povestea nu se termină aci. După câteva săptămâni fermierul veni la sora noastră, și îi spuse că el se mai gândise asupra acestui lucru și își dăduse seama că 5 dolari nu sunt deajuns pentru o lucrare ca aceea ce e descrisă în revistă. El îi mai dădu un cec pentru 100 de dolari. În anul următor dădu un cec pentru 50 de dolari și oferă o cantitate de fructe spre a fi vândute în folosul misiunilor noastre. Înainte de a fi terminat noi cu vânzarea fructelor pe cari ni le dăruise, fermierul vânduse pe ale lui și aduse încă un cec de 250 de dolari pentru lucrarea noastră. De atunci omul acesta a făcut multe daruri pentru lucrarea noastră. Într'un singur an a dat 450 de dolari. El se interesează mult de publicațiile noastre și de lucrarea săvârșită de Adventiștii de Ziua Șaptea. Cât de adevărat este că Dumnezeu va face lucrul dacă noi îi dăm uneltele!

L. E. C.

Unde se găsește adunarea cea mai apropiată?

Știți că după rapoarte 1300 de suflete „au fost găsite“ în timpul ultimei Campanii de Toamnă și că mereu li s'a trimis literatură religioasă, ținându-li-se și lecturi biblice? Știți că dintre acestea 71 au luat

poziție alături de Mântuitorul? Campania de Toamnă nu este numai o Campanie în timpul căreia se strâng bani pentru sufletele din țările depărtate. Dumnezeu să fie lăudat, noi putem să facem din această lucrare un mijloc unic de a salva suflete, la noi în țară. În fiecare an noi mergem în mii de case. Câte ocazii nu avem! Iată aci o scrisoare pe care ne-o trimete o doamnă din Los Angeles:

Stimate Domn,

„Sunt străină în locul acesta unde stau numai de câțva timp . . . Două tinere s'au prezentat la mine cu o revistă (Revista Festivă), și le-am cerut să-mi arate unde se găsește adunarea cea mai apropiată de mine. Aceste tinere nu cunoșteau prea bine orașul, astfel că v'am scris dvs spre a vă cere să-mi trimiteți această deslușire. Aș fi dorit mult să mă duc acolo. Voiu aștepta răspunsul dvs și aș fi foarte fericită să întâlnesc pe alți Adventiști“.

Vă dați seama că astfel de suflete se găsesc pretutindeni. Istorisirea unor asemenea lucrări dă valoare Campaniei de Toamnă. Sunt membri cari vor să se împărtășească de binecuvântările și avantajile de cari se bucură Adventiștii, dar cari dau dosul când este vorba să-și ia asupra-le răspunderile. Oamenii aceștia își inchipue că Campania de Toamnă este o mașină de adunat bani, când ei ar trebui să privească la partea spirituală a Campaniei. Adevăratul scop al Campaniei, dela început și până la terminare se poate rezuma la un singur cuvânt: suflete. Vă veți lipsi de binecuvântare printrucă vă temeți să ieșiți? Eu doresc ca toți aceia cari vor ieși în Campania de Toamnă să facă din această lucrare o lucrare evanghelică. Aduceți-vă aminte că voi sunteți reprezentanții lui Dumnezeu, trimișii Săi spre a împăca pe oameni cu Tatăl. Mântuirea sufletelor să fie preocuparea voastră, și banii nu vor lipsi să vină.

E. F. H.

Campania de Toamnă — Un mare succes

De repetate ori s'a arătat prin experiențele lucrătorilor noștri și ale membrilor laici că anualele Campanii de Toamnă sunt un mijloc plin de succes pentru câștigarea de suflete. Nu numai că aceste Campanii, cari familiarizează publicul în general cu înaintarea lucrării aduc o creștere de venituri, cari ajută a duce mai departe triumful crucii în țările păgâne, dar mereu mereu lucrătorii noștri în Campania de Toamnă, vin în contact cu oamenii al căror interes este deșteptat prin influența celui cari merge cu revista sau prin însăși Revista Festivă, și ca urmare, aceștia sunt aduși la adevăr. Multe suflete au fost câștigate și un mare număr de Comunități întemeiate în Diviziunea noastră ca un direct rezultat al acestei lucrări misionare.

În timp ce luam parte la o adunare anuală în Tananarive, Madagascar, lucrătorii noștri și membrii

laici au povestit experiențe cari au dat o nouă dovadă despre lucrul acesta. Fratele C. Tolici, misionarul nostru din România, a povestit experiența sa cum a început lucrarea în Ambrozita, un oraș cam la 175 de kilometri spre sud de capitala insulei Madagascar. Când fratele Tolici locuia în acest oraș, unde nu aveam niciun membru, pentru un timp părea că este imposibil să facă aci vreo lucrare, deoarece întâmpină împotrivire dela început. Fratele Tolici și soția sa rugă pe Domnul să le dea suflute. În rugăciunile lor zilnice vorbiră Domnului despre greaua situație în care se găseau, și că El îi chemase în această țară îndepărtată, departe de patria lor. Rugându-se zi după zi, crezură că nu era planul lui Dumnezeu, ca lucrarea lor să fie lipsită de roade.

Tochmai în timpul acesta începu și prima Campanie de Toamnă în Madagascar. Fratele Tolici se hotărî să lucreze orașul cu credincioșie și în această Campanie, continuând să meargă zi după zi în fiecare casă cu Revista Festivă, intrând astfel în legătură cu o familie care începu să se intereseze de adevăr. Această familie îl puse în legătură cu alte familii, și astfel ușa fu deschisă pentru o mare lucrare ce avu ca urmare o grupă de credincioși cari păzesc Sabatul. Ei au primit botezul, și astăzi avem în Ambrozita o Comunitate vie. În felul acesta lucrarea cu Campania de Toamnă a salvat situația, și rezultatul a fost o Comunitate activă. Când am fost în Ambrozita ca să vizitez Comunitatea, lucrătorul băstinaș de aci a cerut celor 27 de copii să cânte o cântare în limba engleză. Ei cântară: „Isus mă iubește, aceasta știu“. Dacă n'ar fi fost Campania de Toamnă, n'aș fi avut ocazia să aud pe acești copii malgași cântând despre iubirea lui Isus. Această Comunitate crede în Campania de Toamnă, și membrii ei sunt entuziasmați să facă orice le stă în putință spre a avea succes.

Fratele A. Long, care se reintorsese din concediul său din Europa, și care se stabilise la Ndrakaza, unde găsi un viu interes, care fusese creiat prin literatura noastră, și unde patruzeci de persoane luau parte regulat la adunările din Sabat, ne-a povestit o experiență făcută în Antsirabe înainte de a lua concediul. Experiența sa este asemănătoare cu aceea a fratelui Tolici. Părea că n'are să vadă rezultate hotărîte, dar cu ocazia Campaniei de Toamnă găsi persoane cu cari nu avusese nicio legătură în lucrarea sa de mai înainte în acest oraș, și aceste suflute se dovedeau a fi foarte doritoare după solie. Campania de Toamnă deschise larg ușa pentru studii biblice regulate cu un număr de persoane, care devin vizitatorii permanenți ai adunărilor noastre publice. Urmarea a fost că ei au luat o poziție hotărîtă pentru adevăr. Una dintre aceste persoane, o soră, care posedă o mare casă în frumosul oraș Antsirabe, este o membră cu influență în Comunitate, și plină de entuziasm în a da mărturie pentru adevăr.

Deși locuiesc departe de Tananarive, totuși cei mai mulți dintre credincioșii acestei Comunități au

venit să ia parte la adunarea anuală. Ei erau roade ale lucrării cu Campania de Toamnă în această misiune îndepărtată. Când am ascultat aceste experiențe cu Campania de Toamnă și am văzut rodnicia acestei deosebite lucrări misionare și când am avut privilegiul să vizitez amândouă Comunitățile despre cari ne-au povestit frații Tolici și Long, mi-am adus aminte de cuvintele Spiritului Profetic, când spune că planul cu Campania de Toamnă „s'a dovedit un succes“. A fost într'adevăr un succes minunat dela început, și succesul acestui plan crește din an în an.

Ușile ocaziei sunt încă odată larg deschise pentru fiecare credincios Adventist în Campania din 1935, care promite a fi cea mai puternică Campanie pe care am început-o vreodată, atât în cererea de fonduri pentru înaintarea soliei, precum și în căutarea de suflute cari se vor bucura mai târziu împreună cu noi în cunoașterea adevărului.

Lumea este în nedumerire și confuzie cum n'a fost niciodată până acum. Toată lumea este de acord că ne găsim în preajma unui mare eveniment, și noi știm că fiecare credincios va fi încercat în ceasul încercării care este gata să vină asupra păământului întreg.

Nu este nimic altceva care ne mai desparte de venirea Domnului decât sarcina de a da o ultimă avertizare lumii. Campania de Toamnă este o parte din programul lui Dumnezeu spre a ajuta la grăbirea soliei, și s'o ducă la un sfârșit glorios. Cum ar putea cineva să se gândească să facă mai puțin anul acesta decât în Campaniile precedente, dacă ne gândim la ora târzie din istoria acestei lumi turburate, și când ne dăm seama de faptul că acei pe cari îi întâlnim vor fi salvați sau pierduți? Nu, nici nu îndrăznim să ne gândim să facem mai puțin, ci noi trebuie să plănuiim hotărît ca să facem mai mult decât am făcut vreodată mai înainte. O, ce răspundere solemnă zace asupra fiecărui credincios Adventist în aceste ultime ore ale timpului de încercare!

Conducătorii Comunităților trebuie să dea atenție cu temere de Dumnezeu ca fiecare credincios, tânăr și bătrân, să poată sta la locul său chiar din prima zi a Campaniei pentru ca sub călăuzirea lui Dumnezeu Campania să fie în fiecare Comunitate o mare biruință spirituală, atât în ce privește strângerea de fonduri după cari așteaptă misiunile noastre în nevoie, precum și în căutarea de suflute cari ar putea fi câștigate pentru Dumnezeu înainte de a se fi terminat lucrarea soliei Îngerului al treilea.

Slujbașii și conducătorii Comunităților trebuie să studieze cu credincioșie următoarele puncte ca fiind o călăuză în organizarea Comunității pentru Campanie.

1. Stabilește o săptămână de consacrare și rugăciune serioasă.

2. Pune ținte și împarte teritoriul pentru diferite grupe de lucru. Un conducător înțelept va împărți și răspunderea.

3. Stabilește zile de ieșire la lucru.
4. Incurajează și supraveghează.
5. Să faci eforturi a câștiga conlucrarea a 100% din numărul membrilor. Succesul depinde de participarea tuturor membrilor.

D. N. Wall.

Ea aștepta ocazia să dea

În timp ce mergeți cu Revista de Toamnă fiți cu ochii deschiși pentru a zări micile ocazii când Dumnezeu vă arată că este cu voi și că vă conduce. Aceasta va face din lucrul vostru o bucurie în loc de o povară. Dumnezeu Se manifestă în multe ocazii, și în moduri diferite. Cu ocazia unei Campanii câțiva din elevii dela una din școlile noastre se prezentară la o doamnă. Când doamna află că tinerii aceștia veneau dela una din școlile noastre, ea își exprimă bucuria pe care o simțea, și le zise: „Vă așteptam. Am economisit ceva bani pentru lucrarea voastră. Iată-i“. Ea arată tinerilor noștri toate revistele pe care le primise și cari reprezentau Revistele Festive din mai mulți ani. Aceasta arată că publicul este bucuros că poate să facă ceva pentru lucrarea noastră, și că ei așteaptă ocazia de a da ceva și de a primi ceva din partea noastră când îi vizităm. Iubiți prieteni, cineva așteaptă să veniți spre a vă zice: „Așteptam vizita voastră. Iată ceea ce am economisit pentru lucrarea voastră“. N'asteptați ocaziile cele mari înainte de a începe lucrul. Niciodată nevoile n'au fost așa de mari, niciodată câmpurile n'au fost mai albe și ocaziile mai mari. Niciodată mai înainte binecuvântările lui Dumnezeu n'au fost mai sigure. Incepeți lucrul chiar acum.

E. F. H.

Secretul succesului

Fiecare persoană normală din această lume simte o dorință în inima sa de a avea succes în viață. Lucrul acesta este adevărat atât despre creștin cât și despre omul din lume; numai că adevăratul creștin are o concepție cu totul deosebită cu privire la aceea ce alcătuiește adevăratul succes. Ca să nutrești această dorință în inimă nu este un lucru rău. Răul nu stă în a avea o astfel de dorință, ci în a întreține idei false de ceea ce constituie succesul și în a întrebuința mijloace și metode nepermise spre a-l atinge.

Domnul a spus foarte clar în Cuvântul Său că dorește ca fiii Săi să progreseze atât individual cât și colectiv. Planul pe care-l avea pentru poporul Său din vechime era ca ei să fie „cap, nu coadă“, și pla-

nul pentru poporul Său din aceste zile este același. Ținta îi este ca biserica Sa să fie o puternică influență în această lume, și ca să progreseze în săvârșirea marelui și importante sarcini pe care i-a încredințat-o.

Așa dar, succesul este un lucru de dorit. Dar cea mai puternică și cea mai serioasă dorință nu va fi de ajuns ca să ni-l aducă. Dacă îl dorim cu adevărat, trebuie să-l căutăm, să lucrăm pentru el, și să ne jertfim pentru el. El niciodată nu poate fi obținut fără o efort reală. Acei cari îl doresc, trebuie să fie gata să plătească prețul.

Nu mai efortul omenesc, totuși, oricât de mare ar fi el, nu poate să ne asigure succesul. Lucrul acesta se adevărește în deosebi în lucrarea lui Dumnezeu. Fără ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu, toate planurile, eforturile și sacrificiile vor fi în zadar. Fără ajutorul de sus nu putem face nimic. Dar, mulțumim lui Dumnezeu, putem să facem totul prin Hristos. Prin El, succesul mareț va încorona eforturile noastre.

Această binecuvântare divină, care este prima condiție pentru succes, Domnul este gata s'o dea aceluia cari vor fi credincioși și sinceri față de El. Așa după cum zicea poporului Său din vechime, Domnul ne zice și nouă astăzi: „Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune“. Despre împăratul Ozia, care domni 52 de ani în Ierusalim, raportul Biblic cuprinde această declarație plină de însemnătate: „Și în timpul când a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propășească“. Și despre fiul său cetim: „Lotam a ajuns puternic, pentru că și-a urmat necurmat căile înaintea Domnului, Dumnezeului său“. Cuvântul lui Dumnezeu abundă de făgăduințe și declarații de felul acestora. Mereu, mereu, Domnul asigură pe poporul Său că dacă vor fi sinceri și credincioși față de El, El îi va binecuvânta și le va da succes în întreprinderile lor.

Nouă, ca popor, Dumnezeu ne-a încredințat o mare și importantă lucrare, — o lucrare scumpă inimilor noastre. Pentru succesul ei ne-am obosit, ne-am rugat, și ne-am jertfit. Fiecare înaintare, fiecare semn de progres a umplut de bucurie inimile noastre. Acum dorința și grija noastră cea mare este s'o vedem dusă mai departe cu succes la un sfârșit grabnic și triumfător. Dacă noi vom fi credincioși față de Dumnezeul nostru, credincioși față de principiile lucrării Sale, credincioși față de solie, și sinceri față de încrederea care a fost pusă în mâinile noastre, El ne va binecuvânta în chip minunat, ne va face să propășim în lucrarea Sa și ne va da un succes mareț. El este gata să facă aceasta, cu adevărat doritor s'o facă: „Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întregă a Lui“.

A. V. Olson.

Ziua școlii de Sabat

28 Septembrie 1935.

PROGRAM

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor.
3. Cuvântare: „Ziua Școlii de Sabat“.
4. Poezie.
5. Dialog: „De ce iubim Școala de Sabat“.
6. Cuvântare: „Ești gata?“
7. Cor sau muzică instrumentală.
8. Dialog: „Pe care o dorești?“
9. Lectură: „Lucrarea pentru copii“.
10. Observațiile dirigintelui: — Membrii școlii de Sabat — Membrii Comunității — Media prezenței. Studiul zilnic. Darurile misionare. Ținta și unde ne găsim.
Darurile Sabatului al treisprezecilea, fondul de investire. Darurile de ziua nașterii.
11. Cântare de închidere și rugăciune.

Notă pentru frații predicatori, lucrători și presbiteri: Conform hotărârii Conferinței Generale, adoptată și de Comitetul Uniunii noastre, fiecare al 13-lea Sabat este o zi specială de propagandă pentru școala de Sabat. În acea zi să se facă un apel calduros către toți membrii de a veni regulat și la timp la școala de Sabat și de a învăța zilnic lecțiunea. De asemenea să se facă un apel și către iubiiții noștri prieteni și să fie îndemnați să devină și ei membri ai școlii de Sabat.

Pentru Ziua școlii de Sabat din anul acesta avem un program bogat și variat. Comitetul Comunității să se întrunească, să cerceteze cu îngrijire materialul din program și să aleagă persoanele cele mai potrivite pentru executarea lui.

Dialogurile să fie date cel puțin cu trei săptămâni înainte de 28 Septembrie pentru ca să fie bine învățate. Faceți de mai multe ori repetiție cu persoanele cari iau parte la program, pentru ca atunci când va fi executat în public să reușească cât mai bine.

Timpul cât trebuie să se țină lecțiunea și predica să fie folosit numai în scopul arătat mai sus.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze școlile de Sabat și străduințele fraților noștri cari au pe inimă progresul și creșterea în credință a tuturor membrilor noștri!

Dep. școlii de Sabat al Uniunii Române.

Ziua școlii de Sabat

Scopul zilei școlii de Sabat

Fiecare bun om de afaceri își face din când în când un bilanț al întreprinderii sale. El socotește cu îngrijire valoarea ei; face comparație cu ceea ce avea anul trecut, și constată câștigul realizat. Măsura acestui câștig hotărăște în mare măsură succesul său.

La fel și creștinul sărguincios trebuie să-și facă din când în când un bilanț al experienței sale. El trebuie să măsoare cu îngrijire progresul ei, și în ce n'a fost ajunsă ținta dorită, el trebuie, ca și omul de afaceri, să depună mai multă efortare spre a ajunge la succes. Dar bilanțul este necesar ca să măsoare succesul său. Progresul nu poate să fie asigurat fără el; deficiturile nu pot fi în alt fel descoperite, și este de mare importanță ca acestea să fie cunoscute pentru ca să fie îndreptate.

Ziua școlii de Sabat este o zi de încheiere a bilanțului pentru Adventiștii de Ziua Șaptea. Idealurile și țintele școlii de Sabat, strâns legate de principiile creșterii creștine, procură o excelentă măsură, cu ajutorul căreia se măsoară progresul realizat de ei. Și nu atât aplicația mecanică, ci mai mult cea spirituală a acestor ținte trebuie să determine lucrul acesta. Noi trebuie să măsurăm prin idealurile școlii

de Sabat, progresul pe care l-am făcut în răstimpul dela ultima zi de încheiere a bilanțului și până astăzi.

Ca o unitate de măsură pentru acei cari n'au devenit încă membri ai școlii de Sabat, recomandăm ținta: „Fiecare credincios un membru înscris în școala de Sabat“. În legătură cu aceasta poate fi adăugat și îndemnul Spiritului profeției: „Lucrarea școlii de Sabat este plină de însemnătate, și toți acei cari sunt interesați de adevăr, trebuie să ajute la progresul ei“. „Mărturii“, Vol. V p. 127. Calea cea mai sigură de a face ca școala de Sabat să prospereze este de a-i da sprijin personal și din toată inima. De aceea, mai înainte de toate, adresăm aceluia cari nu sunt membri ai școlii de Sabat o calduroasă invitație în această zi, îndemnându-i să se măsoare cu ținta de a fi membru, pusă de școala de Sabat și Spiritul profeției. Dacă ați lăsat să se strecoare luni de zile fără să vă alăturați școlii de Sabat, atunci bilanțul încheiat astăzi arată o lipsă de progres într-o direcție, lucru ce ar trebui îndreptat.

Dar este o lucrare de inventar care trebuie să fie făcută și de membri. Numai faptul de a fi membru nu însemnează o țintă. Numai o legătură exterioară cu toate țintele nu este de ajuns. Omul de afaceri măsoară succesul său nu numai prin aceea ce a făcut, ci și prin aceea ce ar fi putut face. La fel ar trebui

să fie și cu noi. Măsurătoarea pentru ceea ce am fi putut deveni, este atingerea deplină a fiecăreia dintre ținte, și aceasta nu numai pe cale teoretică. Fiecare țintă a școlii de Sabat este numai un factor ajutător pentru ajungerea celei mai mari ținte a ei, mântuirea sufletelor. Poate că am fost în regulă cu datoria noastră ca membri, dar aceasta nu înseamnă ajungerea țintei. Părtașia noastră ca membri avea de scop ca noi să primim har și tărie prin prezența noastră în școală; cu alte cuvinte, ca propriile noastre suflete să poată fi adăpate, și propria noastră mântuire să fie adusă mai aproape ca un rezultat al acestui privilegiu. Dacă lucrurile n'au fost așa, atunci ne va fi spre folos dacă vom măsura experiența noastră cu însemnătatea spirituală a țintei ca membru.

Poate că am fost desăvârșiți în venirea regulată și punctuală, dar poate că aceasta a fost o participare numai de formă, mecanică. De asemenea poate că am luat asupra-ne ceva din sarcini și griji. Poate chiar ne-am închinat în casa lui Dumnezeu cu mâinile și inimile necurate. Și dacă astfel stau lucrurile, — dacă nu venim în fiecare săptămână cu inima doritoare de învățatură și cu o dorință serioasă de a primi binecuvântarea lui Dumnezeu, — atunci, cu toată regularitatea și punctualitatea participării noastre, nu ne putem ridica la măsura însemnătății spirituale a țintei în ce privește venirea regulat.

Există uneori primejdia ca în studiul zilnic, mai de grabă ținta aparentă decât adevăratul scop să fie singurul motiv care să ne mâne, și noi să ne luăm timp îndestulător să facem față cerințelor mecanice ale principiului stabilit. Adevăratul scop al studiului zilnic este ca să putem fi clădiți în credință, să fim întemeiați și înrădăcinați în El, și ca prin Cuvântul ascuns în inimile noastre să putem fi feriți de păcat. Cu o astfel de țintă trebuie să măsurăm raportul nostru. Și astăzi când facem această măsurătoare, putem noi să răspundem cum am fost gata s'o facem de multe ori, că studiul nostru zilnic a fost desăvârșit?

Ținta: „Lucrarea personală pentru fiecare elev“ se aplică la noi toți. Răspunderea slujbașilor și instructorilor poate fi mai mare, dar o răspundere grozavă zace asupra fiecărui membru. Este intenția ca în legătura noastră cu alții să căutăm prin orice mijloace posibile să dăm ajutor personal, practic. Nu este atât de mult predica, cât cuvântul amabil și de ajutor, atingerea prietenoasă și plină de iubire, poate chiar numai salutarea prietenoasă, care are mai mult succes în lucrarea pentru alții. Astăzi trebuie să măsurăm lucrarea noastră personală. Trebuie s'o măsurăm în lumina lucrării personale pe care Mântuitorul a făcut-o pentru noi. Câți dintre noi pot să spună că au ajuns această țintă?

„Daruri îmbelșugate pentru misiuni“, este un motto pe care cu toții îl cunoaștem destul de bine. Poate că teoretic, acesta este cel mai ușor de atins dintre toate țintele noastre, dar nu și în ce privește însemnătatea sa spirituală. Dărnicia Mântuitorului nos-

tru a constat în dăruirea a tot ce a avut. Acum El cere ca iubirea Sa să ne îndemne. Au fost darurile noastre din anul trecut totdeauna rezultatul iubirii Sale îndemnătoare? Sau dacă iubirea Sa ne-a îndemnat să dăm, poate că darurile noastre n'au fost prea îmbelșugate. Cuvântul acesta „îmbelșugate“ este plin de însemnătate. Nu înseamnă aceeași sumă pentru toți. Pentru un membru ținta săptămânală regulată poate să fie un sacrificiu, pentru altul nu poate să fie numită deloc îmbelșugată. Ținta este „daruri îmbelșugate“. Este de a da pentru salvarea oamenilor. Putem da o monedă unui sărac pe stradă și să privim aceasta ca fiind deajuns; dar dacă ar fi să dăm aceeași sumă pentru răscumpărarea unui fiu sau a unei fiice, ar părea într'adevăr rușinos. Darurile noastre trebuie să fie proporționale cu scopul pentru care dăm. Ținta nu este o anumită sumă pe săptămână de fiecare membru; ci ea este salvarea de suflete; noi dăm numai pentru a atinge scopul acesta, și toți banii pe cari îi economisim pentru aceasta nu vor întrece ținta noastră. Când măsurăm darurile noastre cu o astfel de țintă, nu este cu puțință ca să fim cu mult prea jos față de ceea ce Dumnezeu privește ca daruri din belșug?

Toate aceste ținte ale școlii de Sabat procură o excelentă măsurătoare cu ajutorul căreia să măsurăm progresul nostru. Măsurătoarea pe care o facem astăzi poate să ne producă nemulțumire față de realizările din trecut, dar dacă aceasta dă naștere în noi la o hotărîre de a ne măsura în viitor cu aceste ținte, atunci ziua încheierii bilanțului va face pentru noi ceea ce a făcut pentru mulți oameni de afaceri, — va conduce prin descoperirea deficiturilor, spre o cale de lucruri mai bune, și la mai mari biruințe în aceea ce ne-am pus de gând.

F. F.

De ce iubim școala de Sabat

(Dialog pentru cinci copii).

Toți: Nouă ne place să venim la școala de Sabat, și dorim să venim aci la timp în fiecare Sabat. Dacă vreți să ascultați, noi vă vom spune pentru ce iubim școala de Sabat.

Primul copil: Eu am pe cea mai bună instructoră! Ea este totdeauna la timp, zâmbește și zice „Bună dimineața“ fiecăruia din noi când venim la școala de Sabat. Doresc să fiu ca ea când voi fi mare.

Al doilea copil: Mie îmi plac cântările melodioase pe cari le cântăm la școala de Sabat. Noi cântăm despre iubitul nostru Mântuitor care a iubit pe toți copiii mici, și despre micile păsărele pe cari le-a făcut și de cari îngrijește.

Al treilea copil: Mie îmi place atunci când în-
genunchem și ne rugăm. Cu toți căutăm să fim foarte

liniștiți în timp ce dirigințele vorbește cu Isus, și parcă El este cu noi în cameră.

Al patrulea copil: Mie îmi place să aud istorioare despre copiii din diferite țări cari nu cunosc pe Isus. Mă doare foarte mult de ei, și doresc să dau cât mai multe daruri ca să trimetem lucrători cari să le spună despre Isus, pentru ca și ei să poată fi salvați.

Al cincilea copil: Nu trebuie să uităm să spunem despre lecțiunile interesante pe cari le avem din Cuvântul lui Dumnezeu. Instructoarele noastre ne spun așa de minunate istorioare din Biblie! Ele ne arată ce dorește Isus ca să facem spre a fi gata să locuim cu El în ceruri pentru veșnicie. Aceasta este partea cea mai bună din toate.

Cu toții: Noi iubim școala de Sabat. Dorim să studiem lecțiunea noastră în fiecare zi, și să facem lucrurile pe cari ni le spun. Dorim să aducem cu noi pe prietenii noștri la școala de Sabat, și să dăm daruri pentru ca să trimetem lucrători cari să ducă Evanghelia la mulți copii.

Ești gata?

„Fiți gata! Fiți gata! Fiți gata!“ Un înger rosti aceste cuvinte către serva Domnului. Cuvintele acestea reprezintă un tablou al zilelor din urmă și cuvintele îngerului erau un strigăt față de biserică celor rămași, dat cu o „solemnitate impunătoare“. De ce este dată această avertizare în cuvinte așa de pătrunzătoare? Îngerul arată motivul: „Domnul este aproape să vină. Mânia sa este gata să se verse, neamestecată cu har, și voi nu sunteți gata“ *„Experiențe și Viziuni“*, p. 119

Îată ceva ce poporul nostru n'a cunoscut încă,—mânia lui Dumnezeu „neamestecată cu har“; și este adevărat că noi nu suntem gata. Intr'un fel sau altul noi fiecare facem greșeala de a privi spre timpul când vom fi „gata“.

Când cetim istoria profetică a terminării acestei lucrării cu putere mare, și despre lucrurile pe cari le va face Dumnezeu prin uneltele omenești spre a duce cauza Sa la completă și măreață biruință, inimile noastre se cutremură când ne gândim la experiențele ce vor veni. Multă vreme am așteptat ploaia cea târzie, și o așteptăm încă. Cu mai multă sau mai puțină credințioasă am menținut legătura noastră față de această lucrare mulți ani de-a-rândul. Poposind, poticnindu-ne, am călătorit prin pustii multe zile. Nicio experiență nu s'a întâmplat în Izraelul din vechime fără ca să aibă corespunzătoarea în viețile bărbaților și femeilor din rămășița bisericii. După cum Dumnezeu a vorbit lor, tot astfel ne-a vorbit și nouă, mereu călăuzindu-ne și conducându-ne tot atât de credincios ca și prin stâlpul de nor. Și în chipul acesta ne-am croit drumul în cursul anilor până ce acum am ajuns să stăm chiar la hotarele Pământului Făgăduit. De ce nu intrăm? Nimeni nu

poate ceti Biblia și Spiritul profeției fără să fie impresionat de faptul că împlinirea desăvârșită a tuturor lucrurilor este întârziată din pricină că poporul Domnului nu este gata.

Mai de mult, poporul Domnului nu era gata pentru venirea Sa. Mulțumiți cu locul lor de cinstie ca popor ales, ei începură să se umfle de mândrie și ambiție egoistă. Ei priveau spre Cineva care să facă și mai mare națiunea iudaică, și „în cântece și profeție, în ritul templului și în rugăciunea din familie“, ei își exprimau nădejdea în venirea lui Mesia. Dar chiar când noaptea experienței lor era mult înaintată, ei nu erau pregătiți pentru El.

Cine a fost trimis să ridice pe poporul Iudeu?—Un sol foarte umil. Înfrățirea și felul de viețuire era în izbitor contrast cu acela al conducătorilor lui Izrael. Care era solia lui hotărâtă și absolut lămurită? Antimergătorul lui Isus striga asemenea preoților și poporului: „Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape“. Aceasta era o solie veche. Din zilele lui Adam și până în zilele lui Ioan, oameni decăzuți, rătați, abătuți de pe cale, păcătoși, au fost chemați la pocăință și să se întoarcă la Domnul. Însă glasul care răsună din pustia Iudeei dădea o nouă însemnătate soliei veche cât lumea. Se ivise o nouă eră. Realitatea lucrurilor cari fuseseră prezentate în umbră prin tipuri și simboluri, era să fie descoperită. Pruncul din Betleem în curând avea să apară ca Fiul lui Dumnezeu, începându-și lucrarea ca Fiul omului. Cu o putere nouă și minunată era predicată solia pocăinții, și Farisei, Saducei, rabini, vameși, ostași, și mulțimea ieșea la Ioan Botezătorul „din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului“.

Spiritul profeției spune despre Ioan: „Pregătind calea pentru prima venire a lui Hristos, el' era un reprezentat al acelora cari au să pregătească un popor pentru a doua venire a Domnului“. Că noi trăim în zilele imediat dinaintea venirii lui Isus, este lucru evident pentru toți credincioșii în adevărul prezent. Că noi ca popor ducem lipsă de puterea și spiritul care ar trebui să caracterizeze lucrarea noastră, este recunoscut de mulți cari suspină după o experiență mai adâncă și mai bună. Noaptea a înaintat mult. Ce să facem acum? Care este pasul pe care să-l facă fiecare dintre noi? Oare nu este clar fiecăruia că solia pentru această oră deosebită este: „Pocăiți-vă căci împărăția cerurilor este aproape“? Cine este între noi care poate medita asupra acestor lucruri și să nu simtă că chemarea la pocăință este la timp, și nu poate fi pusă la o parte? Oare doar vom plânge și ne vom întrista pentru păcatele noastre de neglijență și îndatoriri, sau ne vom îndrepta spre pocăință care schimbă și înlătură cu totul și pentru totdeauna lucrul din pricina căruia ne întristăm? Adevărata pocăință înseamnă biruința desăvârșită asupra oricărui păcat cunoscut. Ea nu poate însemna nimic mai puțin.

Apostolul Pavel spune despre cei cari se pocăiesc:

„Ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de desvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă!“. Fiecare să-și pună în inima sa întrebarea: Simt eu în felul acesta? Este aceasta experiența mea? Cum putem merge mai departe, sau să facem mai mult, ori să primim mai mult, dacă nu experimentăm o pocăință care să ne libereze, astfel încât să nu mai fim ținuți legați cu funiile păcatelor noastre?

Lucrătorul din școala de Sabat, găsește în „Calea către Hristos“ următoarea solemnă declarație: „Chiar o singură rea trăsătură de caracter, o dorință păcătoasă, nutrită continuu, va face fără de niciun folos toată puterea Evangheliei“. Având în vedere binele propriului nostru suflet, cum și binele celor cari alcătuiesc clasele noastre, tineri și bătrâni, oare nu vom căuta noi să ne liberăm de orice „rea trăsătură de caracter“ și de orice „dorință păcătoasă“, pentru ca puterea lui Dumnezeu să poată fi manifestată în viețile noastre? Cum altfel am putea termina noi vreodată această lucrare?

Vă prezentăm aici cuvintele directe ale unui apel al Spiritului profeției:

„Instructorilor și slujbașilor din fiecare departament al lucrării școlii de Sabat, mă adresez vouă în temere de Dumnezeu, și vă spun că dacă nu aveți o vie legătură cu Dumnezeu, și nu veți veni cât mai des înaintea Lui în rugăciune fierbinte, nu veți putea ajunge a fi în stare a vă face lucrarea având înțelepciune cerească, și nici să câștigați suflete pentru Hristos“. — „Mărturie pentru școala de Sabat“, p. 68.

Dacă instructorii din școlile noastre de Sabat ar primi solia de pocăință în toată plinătatea ei, și ar susține o vie legătură cu Dumnezeu, o flacără ar fi aprinsă în fiecare loc unde se adună poporul Său.

L. F. P.

Pe care o dorești?

(Următorul dialog poate fi susținut de doi băieți și dirigintele școlii de Sabat. Cele două laturi ale subiectului să fie prezentate după numărul paragrafelor. Astfel paragraful 1 din „Cum să ai o școală de Sabat slabă“, să fie urmat de paragraful 1 din „Cum să ai o școală de Sabat bună“.

Cum să ai o școală de Sabat slabă

1. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să nu iei parte la ea.

2. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să vii târziu. Îți va fi de folos să strici monotonia dacă vei veni în timpul rugăciunii.

3. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, caută să critici pe diriginte și pe ceilalți slujbași.

4. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să nu-ți studiezi lecțiunea; sau dacă o studiezi, caută greșeli în ea.

5. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, adu puține daruri misionare, și apoi insistă ca banii să fie folosiți pentru plata cheltuelilor. Mila începe de acasă.

6. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să nu-ți aduci Biblia în clasă; când instructorul îți pune vreo întrebare, să nu răspunzi. Arată un viu interes în tot ce se petrece în adunare, afară de repetiția ce se face dela amvon.

7. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, răspunde la toate întrebările. Se poate că tu poți răspunde mai bine decât oricare altul.

8. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, și ești instructor, nu pune nicio întrebare, ci mai bine ține clasei tale o mică predică. În chipul acesta membrii nu au nevoie să învețe lecțiunea.

9. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să nu pui niciuna din întrebările cuprinse în lecțiune. Fără îndoială tu poți aranja întrebări mai bune și mai potrivite.

10. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să îți pierzi timpul cu una sau două întrebări.

11. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, nu căuta să dezvolti subiectul lecțiunii copiilor.

12. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, și totdeauna ești chemat să conduci repetiția, să nu te pregătești niciodată. Dacă treci de timpul hotărât pentru repetiție, furi din timpul hotărât pentru alte lucruri, însă ce are a face aceasta?

13. Dacă dorești o școală de Sabat slabă, să nu te silești să iei parte la planurile și ideile date de diriginte. Să nu răspunzi la niciun apel pentru conlucrare.

Cum să ai o școală de Sabat bună

1. Dacă dorești o școală de Sabat bună, fii totdeauna prezent.

2. Dacă dorești o școală de Sabat bună, vino la timp. Dacă din vreun motiv oarecare ai întârziat, nu intra în timpul rugăciunii.

3. Dacă dorești o școală de Sabat bună, nu critica pe diriginte sau pe ceilalți slujbași. Dacă vezi vreo cale prin care școala ar putea merge mai bine, spune ideile tale dirigintelui, și el va fi mai mult decât bucuros să le pună în aplicare dacă sunt bune.

4. Dacă dorești o școală de Sabat bună, dă din belșug pentru misiuni. Dacă este nevoie de oarecari lucruri, dă un dar deosebit din care să se cumpere lucrurile de nevoie. Amintește-ți că deși mila începe de acasă, totuși ea niciodată nu trebuie să se termine acolo.

6. Dacă dorești o școală de Sabat bună, adu cu tine Biblia în clasă. Fii gata să răspunzi la orice întrebare atunci când ți se pune. Arată un interes fașă de răspunsurile date de ceilalți membri ai clasei.

7. Dacă dorești o școală de Sabat bună, dă și altora ocazia să răspundă și să pună întrebări.

8. Dacă dorești o școală de Sabat bună, și ești instructor, mărginește-te la lecțiune, și folosește toate întrebările cari se găsesc puse în lecțiune.

9. Dacă dorești o școală de Sabat bună, și ești instructor al vreunei clase, nu ține predici.

10. Dacă dorești o școală de Sabat bună, și ești

instructor al vreunei clase, nu-ți pierde timpul cu una sau două întrebări.

11. Dacă dorești o școală de Sabat bună, nu-ți ține lecțiunea de copii în mână sau ascunsă în Biblie. Lucrul acesta fură atenția copiilor din clasă.

12. Dacă dorești o școală de Sabat bună, caută să te pregătești cât mai bine atunci când ți se cere să conduci repetiția, și caută să te mărginești la timpul hotărît pentru repetiție, pentru ca să nu stingherești programul ce urmează.

13. Dacă dorești o școală de Sabat bună, depune orice efort să ieși și tu parte la planurile și ideile date de diriginte. Răspunde voios și din toată inima la orice apel. Lucrează cu o așa râvnă ca școala să aibă succes cum ai dori să lucreze alții dacă tu ai fi în locul dirigintelui.

DIRIGINTELE: Cu toții ați auzit cum putem să avem o școală slabă și cum putem avea o școală bună. Și fără îndoială cu toții v'ați hotărît să vă faceți partea ca școala de Sabat să ajungă cea mai bună! Sunt sigur că toți cari vor simți în felul acesta, se vor alătura mie în următoarele hotărîri:

Deoarece, „Școala de Sabat trebuie să fie unul din mijloacele cele mai mari, și cele mai efective, în aducerea sufletelor la Hristos“; și

Deoarece, Ea are binecuvântări și foloase pentru toți cari le doresc,

Hotărâsc, Să fac partea mea pentru a primi binecuvântările școlii de Sabat și spre a o face o binecuvântare pentru alții. De aceea

a. Voi depune toate silințele ca să viu regulat și la timp în școala de Sabat.

b. Imi voi pregăti lecțiunea cât voi putea mai bine.

c. Voi dărui cât mai mult, pentru ca Evanghelia să fie dusă în fiecare loc.

d. Voi aduce pe alții la școala de Sabat, și voi face tot ce voi putea spre a-i ajuta să se pregătească pentru venirea lui Isus.

e. Mă voi ruga pentru școala noastră de Sabat.

Culegere.

Lucrarea pentru copii

Încă din primele timpuri Dumnezeu a dat îndrumări deosebite credincioșilor din Izrael cu privire la grija și educația copiilor și tineretului. Nu numai bărbații și femeile din Izrael, dar și copiii erau învățați cuvintele Sfintei Scripturi. (Vezi Deut. 11, 18—21) „Domnul spusese că chiar din pruncie copiii să fie învățați despre bunătatea și măreția Sa, în deosebi așa cum este descoperit în legea Lui, și arătat în istoria lui Izrael. Imnul de laudă, rugăciunea și învățăturile din Scripturi trebuiau să fie adaptate minților lor primitoare“. — „*Hristos, Lumina lumii*“, p. 69. Cât de mult se potrivește programul acesta al zilei școlii de Sabat pentru copii!

Aceleași porunci urgente date credincioșilor din

vechiul Izrael cu privire la educația copiilor ne sunt date și nouă; și cuvintele: „Bine ai făcut slugă bună și credincioasă“, niciodată nu vor fi spuse aceloră cari sunt necredincioși față de ce li s'a încredințat. Nu numai că Isus Se interesează de copii, dar El a înzestrat copiii cu o deosebită sfințenie. Faptul că El luă pe copii în brațele Sale și-i binecuvântă, continuu după aceea, în vorbirea și umblarea creștină El a dat copiilor o deosebită valoare și sfințenie. În exemplul dat de El noi găsim felul atitudinii pe care trebuie să o avem față de copii.

O fetiță învățase versetul: „Lăsați copiii să vină la Mine“, pe care urma să-l spună la o adunare. Ea se sui la amvon și începu: „Lăsați...“. Era pentru prima dată când vorbea în public. Se intimidase și se opri pentru o clipă. Apoi începu iarăși: „Lăsați copiii...“. Din nou a fost învinsă de teamă. Fiind însă un copil ce nu se descuraja repede, ea făcu o a treia încercare și zise: „Lăsați copiii să vină...“. Apoi cu un ultim și mare efort ea spuse, nu versetul așa cum este el, ci aceste cuvinte: „Isus dorește ca noi toți să venim la El; și nimeni să nu încerce să ne oprească“.

„Adunați pe copiii cu buze gângave, pe tineri și bătrâni“, este îndemnul dat nouă pentru aceste zile. Tot astfel și în organizația școlii noastre de Sabat o luăm cu începutul, cu cei mai mici membri — clasa sugacilor. În grija noastră față de nevoile copiilor, noi avem patru împărțiri: sugacii, grădina de copii, clasa primară și juniorii. Pentru fiecare treaptă de dezvoltare noi avem lecțiuni anume pregătite, cum și cântări, istorisiri misionare și exerciții simple, toate pregătite potrivit vârstei.

Nicio altă organizație din Biserică nu se îngrijește așa de hrănirea copiilor în diferitele lor vârste. Îndrumarea către predicator este: „La fiecare moment potrivit istoria iubirii lui Isus să fie repetată copiilor. În fiecare predică să fie rezervat un colțisor și pentru folosul lor“. — „*Slujitorii Evangheliei*“, p. 208. Dar cât de puțin iau seama la această îndrumare! Copiilor li se cere să stea liniștiți în timpul adunării și să asculte cu atenție aceea ce este cu mult departe de priceperea lor. Astfel pentru ei ora de adunare devine obositoare și plictisitoare, și în curând nu vor mai avea vreo plăcere de ea, iar atunci când se vor face mai mari vor sta departe, nevenind.

Cât de deosebit este simțământul față de școala de Sabat atunci când conducătorii și învățătorii fac o pregătire desăvârșită, și plănuesc conștiincios să facă ora școlii de Sabat un timp plăcut. Nu e mirare că un copil de șase ani din una din școlile noastre de Sabat putu sta în fața Comunității și să dea mărturie de aceea ce înseamnă pentru el școala de Sabat:

„Eu iubesc școala de Sabat. Ea imi ajută să fiu un creștin. Dacă nu aș fi avut o școală de Sabat la care să mă duc, aș fi putut să mă întorc la păgânism. După casa părintească și aceea a bunicului, eu găsesc plăcere să merg la școala de Sabat mai mult decât în oricare alt loc. Imi plac cântările și rugăciunile, și a-

tunci când mergem să dăm daruri pentru Isus; și eu iubesc pe instructor, și îmi plac ilustrațiile pe cari mi le arată, cum și măsuțele și scăunelele și de asemenea și toți copiii cari în Sabatul și cari vin să se întâlnească împreună cu Isus. Și dacă aci sunt unii cari nu merg la școala de Sabat, ei nu-și dau seama ce pierd prin aceasta, și eu sunt gata să mă duc să-i fac să vină și ei, dacă vor. Isus îi va binecuvânta dacă vor veni. Eu iubesc școala de Sabat; aceasta este ce iubesc eu“.

Masa școlii de Sabat este încărcată cu hrană spirituală pentru copii. Răspunderea părinților și a instructorilor este ca prin studiu și rugăciune plină de căldură, să frângă pâinea vieții în bucăți așa de mici încât copilașii să le poată mânca. Instructorilor, în pregătirea voastră nu uitați să luați seamă la nevoile copiilor în lumina crucii, căci ei sunt „într'un chip deosebit proprietatea lui Hristos, prețul sângelui Său, trofeele harului Său, și astfel, uneltele de seamă în mâna lui Dumnezeu cari să fie folosite spre clădirea împărăției“. — „Mărturie“, Vol. V, p. 41.

Către M. Voluntari din Uniunea Română

Pe această cale, iubiți tineri și tinere din Uniunea Română, dorim să facem cunoștință și să cercetăm unele probleme de actualitate. Timpurile în cari noi trăim sunt de așa natură că cer noi pregătiri, noi eforturi și noi metode de luptă în marele conflict dintre Hristos și puterile întunerecului.

Fiecare epocă din istoria neamului omenesc a avut caracteristica ei, precum și unele probleme de rezolvit pe cari bărbați tineri au fost chemați să le rezolve și să le dea o îndrumare mai bună, spre binele și spre fericirea neamului omenesc. În vremurile de criză și de grea cumpănă a fost nevoie de bărbați cu caracter nobil, cu principii de neclintit, de bărbați consacrați lui Dumnezeu fără rezerve, cari și-au pus în joc energia, înțelepciunea și toate talentele lor bune și la nevoie chiar și viața, numai și numai în slujba binelui comun.

Următoarele cuvinte ce le-am cetit în mult apreciată carte, „Educație“, mi se par foarte potrivite, pentru că prin ele sunt exprimate nevoile de azi ale lumii și evenimentele solemne cărora trebuie să le facă față biserica noastră, care are de dus lumii ultima solie, precum și ispitele primejdioase prin cari aveți să treceți voi, iubiți tineri și tinere:

„Lumea nu are nevoie așa de mult de oameni prea savași cât are de acei cu un caracter nobil. Ea are nevoie de oameni în cari talentul este călăuzit de principii de neclintit“.

„Formarea caracterului este cea mai mare lucrare încredințată vreodată oamenilor; și niciodată studiul ei nu a avut o mai mare importanță ca azi. Niciodată

Ținta instructorului școlii de Sabat ar trebui să fie a prezenta pe Isus copiilor în timpul primilor ani ai lor, lucrând stăruitor pentru ei ca să devină sinceri urmași ai lui Hristos mai înainte de a ajunge la vârsta de bărbați și femei. Apropiindu-se a doua venire a lui Isus, „buzele copiilor vor fi deschise pentru a vesti tainele cari fuseseră ascunse minților oamenilor în vârstă“. — „*Fundamentals of Christian Education*“, p. 473. În orice situație am fi, să căutăm a lucra în mod deplin pentru copii, căci nu este nicio lucrare mai mare decât înaltul privilegiu de a conduce pe copii cu pași siguri și neșovăelnici spre împărăția lui Dumnezeu.

Iubirea lui Hristos în inimă va face pe lucrătorul pentru copii să fie răbdător, meditativ, blând și simpativ. Conducătorii și instructorii cari vor consacra persoana lor cât și serviciile lor lui Isus, iubitorul copiilor, vor fi învățați de El și li se va da înțelepciune să călăuzească pașii micuților pe cărarea ce duce în împărăție. Asemenea Lui, ei vor fi gata să păstorească mielușei dați în grija lor.

vreo generație din trecut nu a fost chemată a face față unor evenimente atât de solemne; niciodată mai înainte nu au fost pândiți tinerii și tinerele de primejdi atât de mari cum îi pândește azi. „Educație“, p. 21.

Car este explicația acestui termen: „Caracter“? Dicționarul român, „Minerva“, dă următoarea definiție: „Natura, însușirea distinctivă a unui lucru sau a unei ființe. Trăsăturile permanente ale unei individualități, prin care în mod obișnuit se manifestă în gândirile, simțirile și acțiunile sale, ca un întreg, o unitate bine conturată“.

Insușirile distinctivă și trăsăturile esențiale manifestate prin gândire, simțire, vorbire și fapte, acestea trebuie să fie înobilate și înfrumusețate. Or a înnobila, a îmbunătăți însușirile distinctivă și trăsăturile esențiale ce se găsesc în om, e tot una cu nașterea din nou, în felul arătat de Cuvântul Evangheliei. Dacă serva Domnului zice că lumea, mai pe sus de știință are nevoie de caractere nobile, vrea să spună că are nevoie de bărbați *converțiți, transformați după chipul și modelul desăvârșit, dat nouă în Hristos Isus, de creștini sinceri și adevărați*. A înnobila, a îmbunătăți cineva însușirile distinctivă și trăsăturile esențiale, înseamnă a se apropia, sau a se asemana mai mult cu Isus Hristos; și în cazul acesta am putea spune, că lumea are nevoie mai mult de bărbați cari în gândire, vorbire, simțire și fapte, se aseamănă mai mult cu Isus Hristos.

Formarea caracterului, sau înobilarea însușirilor distinctivă și a trăsăturilor esențiale manifestate prin

gândire, simțire, vorbire și fapte, este cea mai mare lucrare încredințată vreedată oamenilor; și studiul ei are azi cea mai mare importanță, zice șerva Domnului. Deci, iubiți tineri și tinere merită să ne ocupăm mai de aproape cu această problemă așa de importantă, căci de formarea caracterului depinde succesul aci pe pământ, și vieța veșnică în vieța viitoare.

Dați-mi voe să vă pun câteva întrebări: Ce măsuri ați luat pentru formarea caracterului? Cari sunt însușirile distinctiv manifestate prin gândirea voastră, prin simțirea, prin vorbele și prin acțiunile voastre? Opriți-vă puțin și meditați la acest lucru. . . . Pentru a ști cum să vă înobilăți caracterul, priviți spre Isus, modelul cel mai desăvârșit. Rugați-vă lui Dumnezeu: „Doamne dă-ne Duhul Tău cel Sfânt, pentru ca vieța trăită de Domnul Isus în trup să fie și vieța noastră, gândurile ce le-a avut El să fie și gândurile noastre, vorbirea Lui să fie și vorbirea noastră, acțiunile Lui să fie și acțiunile noastre“. Pe măsură ce vă rugați, încercați să și puneți în practică. Aceasta ar trebui să fie ținta și idealul nostru către care să tindem. Nu lăsați să fiți abătuți dela această țintă nobilă.

Principii de neclintit

Același autor ne spune că lumea „are nevoie de oameni în cari talentul să fie călăuzit de principii de neclintit“. Istoria sfântă ca și cea profană e plină de exemple de bărbați și femei cari au rămas la principii în orice împrejurare a vieții. De multe ori, rămânerea la principii, i-a costat suferință, foamete, închisoare și câte odată chiar moartea. Tocmai pentru că au rămas la principiile cele înalte și sfinte, „au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați în chojace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți și munciți, — ei de cari lumea nu era vrednică — au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului“. Ebrei 11, 36—38.

Unii chiar din cea mai fragedă tinerețe au fost despărțiți de căminul lor iubit și duși prizonieri în țări păgâne, unde au făcut experiențe cu Dumnezeu și cu oamenii. Deși timpul tinereții lor a fost însoțit de încercări și ispite, fiind duși într'un mediu vițios și stricat, dar rămânerea la principiile cele sfinte și nobile, le-a pregătit drumul la cea mai înaltă chemare a vieții.

Iosif, unul dintre acești tineri trecu prin cele mai mari încercări și ispite dar rămânând statornic la principiile sfinte, fu chemat de Dumnezeu să păstreze vieța poporului său și a întregului Egipt.

„Iosif a rămas statornic în timpul vieții amare de străin și sclav, în mijlocul vedeniilor și sunetelor vițiosului și ademenirilor cultului idolatru, un cult înconjurat cu toate atracțiile bogăției și fastului regal. El învățase să asculte de datorie. Fiind credincios în orice poziție, dela cea mai de jos până la cea mai

înaltă, el era pregătit pentru cel mai de seamă serviciu“. — „Educație“, p. 49.

El fu chemat la conducerea celei mai mari țări, neîntrecută în civilizație și artă. Aci conduse el afacerile imperului, căci „Faraon l-a pus domn peste casa lui, și dregătorul tuturor averilor lui, ca să lege după plac pe domnitorii lui și să învețe pe bătrâni înțelepciunea“. Ps. 105, 21. 22.

Bărbați ca Iosif, Daniel și cei trei tovarăși ai lui, Moise, Samuel, Pavel și alții, ne sunt dați ca exemple de credincioșie și statornicie, pentru toate generațiunile.

„Inșă un asemenea caracter nu este rezultatul unei întâmplări; el nu se formează mulțumită unor deosebite favoruri sau daruri ale Providenței. Un caracter nobil este urmarea stăpânirii de sine, supunerii naturii celei de jos față de cea de sus, — predarea eului în slujba iubirii față de Dumnezeu și față de oameni“. — „Educație“, p. 54.

Ce să facem iubiți tineri, Misionari Voluntari, cu principiile cele sfinte și nobile pe cari le-am învățat din Evanghelia sfântă? Să le părăsim? . . . O, nu! *Stindardul adevărului, al curățeniei, al sfințeniei și al rămânerii cu statornicie la principiile adevărului, pe cari le-am învățat în Căminul nostru, să fie ridicat mult mai sus ca până acum.*

O generație chemată să facă față unor evenimente solemne

„Niciodată vreo generație din trecut nu a fost chemată a face față unor evenimente atât de solemne“. Potrivit cu evenimentele solemne cari au loc, generația de azi trebuie să aibă o mai bună pregătire ca alte generații din trecut. Vom aminti numai unele din evenimentele actuale, față de cari nu putem rămâne indiferenți.

Predicarea Evangheliei în toată lumea este un eveniment de actualitate. Din rapoartele ce ne sosesc, putem cunoaște că solii lui Dumnezeu predică Evanghelia peste tot pământul. Care este partea noastră de lucru în această întreprindere mondială? Ținta noastră ne spune acest lucru: „Predicarea Evangheliei în toată lumea în această generație“. Misionarii Voluntari, prin chiar chemarea lor sunt legați de acest eveniment. Și acum să ne punem întrebarea cea logică: Ne facem noi datora? Păstrăm noi pe inima noastră această lucrare solemnă? Contribuim noi printr'o viețuire creștinească, prin lucrarea cu reviste, lucrarea personală, și cu darurile noastre la înaintarea lucrării de evanghelizare? Gândul că împreună cu terminarea lucrării de predicare a Evangheliei va veni și sfârșitul, mi se pare foarte solemn.

Un alt eveniment solemn care are loc în timpul nostru este și „Judecata de Ceretare“, ce se face acum în cer, unde se hotărăște cazul fiecăruia, fie spre vieță și fericire veșnică, fie spre rușine și ocară veșnică. Toate faptelele oamenilor sunt scrise în cărțile nemincinoase din cer, și fiecare va fi judecat după faptele sale, fie ele bune sau rele.

„Numele fiecăruia va fi amintit, cazul fiecăruia va fi examinat de aproape. Dacă se găesc careva păcate notate în cărțile cerului, cari nu au fost căite și iertate, atunci numele lor va fi șters din cartea vieții, iar notarea faptelor lor bune va dispărea din cartea de amintire a lui Dumnezeu“ — *E. G. White.*

„Ce solemnă cugetare! O zi după alta se pierde în veșnicie și umple cărțile cerului cu rapoartele lor. Cuvintele odată rostite și faptele odată săvârșite, nu le mai putem rechema niciodată la neființă. Ingerii le-au notat pe toate, atât pe cele bune cât și pe cele rele. Cel mai mare cuceritor de pe pământ nu este în stare, să recheme la neființă nici măcar raportul unei singure zile. Faptele și cuvintele noastre, ba chiar și cele mai adânci porniri ale inimii noastre, contribuie toate la hotărârea definitivă a cazurilor noastre fie spre viață sau spre moarte. Deși uitate de noi, ele vor depune totuși mărturia pentru îndreptățirea sau condamnarea noastră“ — *E. G. White.*

Dacă ochii noștri ar putea vedea pe ingerii cerului cari notează cu credincioșie orice cuvânt și orice faptă cu care ne vom întâlni la judecată, multe din cuvintele și faptele nefolositoare ar fi evitate.

Pentru un singur păcat nemărturisit, numele să fie șters din cartea vieții! Iubiți tineri și tinere, o-priți-vă puțin și meditați la aceste lucruri. Luați-vă timp și cercetați-vă puțin viața și faptele voastre în lumina Evangheliei și vedeți cum stați. Să fie oare unii dintre tinerii și tinerele noastre cari i-au parte regulată la programele C. M. Voluntari, dar al căror nume să fie șters din cartea vieții? Tineri, pentru cari Hristos Și-a vărsat sângele, pentru cari părinții și Comunitatea s'au rugat, să fie excluși dela binecuvântările împărăției cerului? O, aceasta ar fi foarte dureros! De aceea îndemnul nostru părintesc față de voi, este: *duceți viața în temere de Dumnezeu, trăiți în armonie cu legea cea sfântă, după care va fi judecat caracterul fiecăruia, lucrați ca pentru Dumnezeu, iar nu ca pentru oameni, fiți o lumină în mijlocul acestui neam ticălos, dovediți creștinismul și sfințirea voastră prin fapte nu numai prin vorbe,*

puneți-vă toată încrederea în acela Care Și-a dat viața pentru noi, și fiți gata în fiecare zi, pentru că nu știți când numele vostru va veni înaintea judecării.

Un eveniment care le culminează pe toate celelalte este împlinirea speranței advente, venirea Domnului Isus Hristos pe norii cerului, așa cum ne este promis în Cuvântul Evangheliei. Venirea lui Isus Hristos și întronarea împărăției lui Dumnezeu va rezolvi toate problemele actuale.

Isus Hristos, Mântuitorul nostru, Acela pe care L-au așteptat primii părinți, Adam și Eva, pe care L-au descris așa de minunat profeții, și care fusese trimis și pentru poporul Izrael, va veni a doua oară. Acela pe care L-am iubit, pe care L-am așteptat și în care am nădărdit, vom avea ocazie, dacă vom rămâne credincioși, să-L vedem în față și vom fi împreună cu El în veșnicie, pe noul pământ, unde va locui dreptatea. Ce făgăduință măreață, ce speranță plină de încurajare, să fim mântuiți din păcatele noastre, să devenim cetățeni ai unei țări unde Isus este Împăratul dreptății; unde nu va mai exista moarte, durere, suferință! Merită ca să fie cineva un copil sincer al lui Dumnezeu și să lucreze aci pe pământ pentru propășirea împărăției cerurilor.

Iubiți tineri și tinere, iată numai câteva din evenimentele solemne pentru cari generația de azi, este chemată să le facă față. Mai sunt și altele, dar spațiul nu ne-ar permite să le înșirăm pe toate acum. Suntem noi pregătiți să facem față acestor evenimente? Trăim noi în conformitate cu chemarea noastră ca tineri Misionari Voluntari? Arde încă în inima noastră focul cel sacru al mișcării noastre advente? Facem noi tot ce putem pentru terminarea lucrării de evanghelizare în toată lumea în generația noastră?

Misionari Voluntari din Uniunea Română, a sosit timpul, a bătut ceasul ca să vă ridicați în numele Domnului ca niște ostași disciplinați și să vă înrolați ca adevărați luptători în armata lui Emanuel.

Al Dv. frate și împreună luptător care se roagă pentru Misionarii Voluntari.

M. Manea.

O atitudine logică

Atunci când studiem o scriere, fie că este sau nu inspirată, în mod firesc ne întrebăm: În ce măsură principiile prezentate aici pot să se aplice generației noastre? Este nimerit să se pună această întrebare față de scrierile sorei E. G. White. Ea s'a dus la odihnă în 1915, sătulă de zile, fără ca credința ei să fi pălit o singură dată, fără ca zelul său pentru lucrarea Domnului să se fi micșorat; și acuma lucrările ei o urmează.

Până la ce punct scrierile sale pot fi socotite ca adevăruri privitoare la vremea noastră? Ce

mai mare parte dintre ele oare nu sunt pentru un alt timp, și fără nicio aplicare ceasului de față? Unele persoane chiar spun lucrul acesta. Ele zic că timpurile s'au schimbat, că cuvintele folosite nu mai au astăzi aceeași însemnătate ca odinioară, că noi am ajuns o epocă de idealuri și principii noi și că ascultarea noastră față de învățăturile date cu ani în urmă ar trebui prin urmare să fie schimbată; acestea sunt aprecieri referitoare nu numai cu privire la scrierile sorei White dar la fel și cu privire la canonul sacru al Scripturilor.

Noi nu tăgăduim că îndemnările date Bisericii prin mijlocirea soriei White nu ar fi avut mai întâiu o aplicare locală. La fel este și cu multe din profețiile biblice. Când cineva citește profețiile lui Isaia, Ieremia, Ezechiel și ale profetilor mici, trebuie să recunoască faptul că cea mai mare parte din învățăturile lor se aplică direct vremii în care au fost scrise. Prin avertizările lor ei căutau să îndepărteze judecățile cari amenințau pe vechiul Izrael. Dar principiile pe cari le prezentau aveau o însemnătate mult mai mare, și în multe cazuri, lumea și Biserica, în ceasul de față, poate să le aplice cu folos.

Noi suntem convinși că același lucru este și cu scrierile soriei E. G. White. În timpul îndelungatei sale lucrări ea a avut de nenumărate ori ocazie să facă față greutăților cari se iveau în Biserică. Indrumările sale își găseau aplicarea în împrejurări precise; dar cea mai mare parte din învățăturile sale, la fel ca și acelea ale profetilor de pe vremuri, aveau o însemnătate mult mai mare. De îndată ce vremuri și stări asemănătoare se ivesc în Biserică, ele își regăsesc toată tăria lor. Și chiar, cea mai mare parte din indrumările date pare a trebui să fie aplicate mai ales zilelor din urmă ale istoriei Bisericii. În ultimele capitole ale cărților „*Marea Luptă*” și „*Experiențe și Viziuni*”, găsim exemple izbitoare.

Argumentele prin cari vrăjmașii acestei mișcări caută să dovedească faptul că scrierile Vechiului Testament nu se potrivesc vremii noastre sunt la fel folosite de anumite persoane în scopul de a lipsi „*Mărturiile*” de puterea lor de aplicare la stările de acuma. Este oarecum ușor să avem următorul raționament, adică să primim, pe lângă scrierile servei Domnului, declarațiile cari întăresc pozițiile noastre, favorizează dorințele și lucrările noastre, și să desprețuim sau să renunțăm la alte declarații, provenind din același izvor, dar cari sunt contrarii dorințelor și se împotrivesc planurilor noastre.

Denaturarea îndrumărilor

Din nefericire unele persoane din Comunitate tind a nu lua seama la anumite afirmațiuni. Ele stăruie cu plăcere asupra aceloră la cari țin, dar fac obiecțiuni cu privire la actualitatea scrierilor soriei White de îndată ce cineva face aluzie la învățăturile cari lor nu le convin. Aceasta revine la a lepăda cu totul darul care a fost dat Bisericii, a denatura scrierile Spiritului profeției făcându-le să treacă prin sifa hotăririlor și capriciilor omenești, a prejudecăților și a gusturilor personale. Cu privire la această clasă de oameni cetim:

„Există așa ziși creștini cari acceptă anumite

părți din „*Mărturiile*” ca fiind solia lui Dumnezeu, însă lepădând tot ceea ce osândește păcatele pe cari ei le săvârșesc des. Asemenea persoane lucrează contra binelui lor propriu cât și al celui al Bisericii”. — „*Mărturiile*”, Vol. IX, p. 154.

„Anumite persoane cari voesc să-și întărească poziția lor proprie, scot din „*Mărturiile*” declarații în stare să întărească vederile lor, și apoi pe baza lor țin cât pot mai mult, însă tăgăduesc inspirația divină a declarațiilor cari desaprobă felul lor de lucru, sau cari nu se potrivesc cu vederile lor, spunând că aceasta este părerea soriei White și că ea nu valorează mai mult decât a lor”. — *Id.*, Vol V. p. 668.

Dacă cineva primește aceea ce zice Scriptura cu privire la darul profeției, care trebuie să se manifeste în Biserica sfârșitului, și dacă el primește declarațiile cari favorizează propriile sale planuri și fapte, el va primi de asemenea, pentru a fi consecvent cu sine însuși, fiecare din indrumările acestui dar al profeției. Dacă nu, atunci atitudinea lui este aceeași cu aceea a unui necredincios.

O persoană care primește o parte din „*Mărturiile*” și leapădă alta, lucrează absolut contrariu lucrării darului profeției în Biserică. Influența sa este mult mai dăunătoare decât dacă ar lepăda pe față și hotărît toate scrierile soriei White, căci atunci, atitudinea sa nu va fi neclară. Referindu-se la unele persoane cărora voia să le vină în ajutor, sora White spuse:

„Acești frați judecă în felul acesta: Noi credem în viziuni, dar sora White, scriindu-le, le-a îmbrăcat în propriile sale cuvinte, așa că noi vom crede aceea ce socotim ca venit dela Dumnezeu, fără a ne interesa de rest. Această cale urmată de ei nu va avea niciun rezultat în vieța lor creștină. Exemplul și influența lor au făcut să se nască îndoieli în spiritul unora. Pentru cauza adevărului prezent ar fi fost mai bine dacă ei ar fi tăgăduit cu totul darurile Spiritului. Semeni lor nu ar fi fost amăgiți, și nu ar fi alunecat din pricina acestor învățători orbi”. — *Id.*, Vol. I. p. 23.

Aplicarea la stările de azi

Pentru a reveni din nou la aplicarea acestor îndrumări la stările de azi, vom conchide: Dacă Biserica se găsește în împrejurări asemănătoare aceloră față de cari se referă sora White, indrumările date de ea cu ani în urmă își regăsesc toată puterea și tăria pe care o aveau atunci. Acest principiu este în mod lămurit enunțat în legătură cu publicarea mărturiilor personale:

„Deoarece avertismentele în indrumările date în mod personal se aplică tot cu atâta tărie și la multe persoane cari nu erau ținute în mod deosebit, eu consider ca o datorie de a publica aceste mărturii personale pentru binele Bisericii întregi....

„Intr'o viziune care mi-a fost dată acum douăzeci de ani, mi-a fost arătat că eu ar trebui, prin graiu sau scris, să enunț principii generale, și în același timp să dau pe față primejdiile, rătăcirile și păcatele unora, pentru ca toți să poată fi avertizați, cercați din nou, sfătuiți. Am văzut că toți ar trebui să-și cerceteze cu amănunțime inimile și viețile lor, spre a vedea dacă nu cumva și ei au făcut aceeași greșeală pentru care alții au fost pedepsiți și dacă avertizările date altora nu se aplică și propriilor lor cazuri. În cazul acesta, ei ar trebui să simtă că sfatul și muștrările au fost date în deosebi pentru ei, și ar trebui să le aplice într'un așa chip ca și cum ele ar fi fost adresate în special lor Dumnezeu dorește să încerce credința tuturor acelor cari pretind a fi urmași ai lui Hristos. El va cerca sinceritatea rugăciunilor tuturor acelor cari pretind că au dorința a cunoaște care este datoria lor. El le va arăta lămurit datoria lor. El le va da

multe ocazii să dea pe față aceea ce le este în inimă.

„In vremurile vechi Dumnezeu vorbi oamenilor prin gura profeților și a apostolilor. În aceste zile El le vorbește prin Mărturiile Spiritului Său. Nicio dată nu a fost un timp când Dumnezeu să fi îndrumat pe poporul Său cu și mai multă căldură decât îi îndrumă astăzi în ce privește voința Sa și calea pe care El ar dori ca să-o urmeze ei“. — *Id.*, Vol. V. pp. 658—661.

Acela care crede în mod sincer în „Mărturiu“ nu va căuta continuu să scape de sub dreptele ei îndrumări. Atitudinea lui va fi asemenea aceleia a lui Samuel: „Vorbește Doamne, căci servul Tău ascultă“. Și, când va fi învățat dela Domnul calea pe care să urmeze, el va fi gata a-și supune voința aceleia a Spiritului lui Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu să ne dea tuturor această dispoziție a inimii și a spiritului.

F. M. Wilcox.

BULETINUL ZECIMII

Cercarea conlucrării cu Cerul

„Tatăl nostru cereș revărsă daruri și cere o parte înapoi, ca să ne poată cerca dacă merităm a primi darul vieții veșnice“. — „Mărturiu“, Vol. III, p. 408.

Necinstea

„Dacă ai reținut zecimea și darurile, aceasta se datorește faptului că ai părăsit iubirea dinții; în inimă ți-ai format idoli. Nu este nici cea mai slabă nădejde pentru o ramură care în felul acesta rămâne deosebită de vișă. Cât de mulți sunt cei cari mor necinstind pe Dumnezeu, jefuindu-L în zecimi și daruri“. — E. G. White în „Review and Herald“, 23 Decembrie, 1890.

Chiar cu datorii față de alții

„Acel care a căzut în nenorocire, și se găsește în datorii, nu ar trebui să ia partea Domnului spre a-și plăti cu ea datoriile față de semenii săi. El ar trebui să cugete că în aceste lucruri el este cercat, și că punând ce se cuvine Domnului la o parte pentru folosul său propriu, el jefuește pe Dăruitor. El este datornic față de Dumnezeu pentru tot ce are, dar el devine îndoit de datornic când folosește partea hotărâtă Domnului pentru plata datoriilor către oameni. „Necredincios față de Dumnezeu“ este scris în dreptul numelui său în cartea cerului Omul care va jefui pe Dumnezeu nutrește trăsături de caracter cari îl vor împiedeca de a fi primit în familia cerească a lui Dumnezeu“. — „Mărturiu“ Vol. p. 391.

Rezultatul însușirii ei

„Zecimea este a Domnului, și aceia cari și-o însușesc vor fi pedepsiți cu pierderea comorii cerești, dacă nu se pocăiesc“. — „Slujitorii Evangheliei“, p. 227.

Lăcomia neplăcută lui Dumnezeu

„Spiritul de lăcomie este care face pe oameni să păstreze pentru ajutorarea sa mijloacele cari de drept aparțin lui Dumnezeu, și acest spirit este tot atât de neplăcut Lui acum ca și atunci când prin profetul Său El a muștrat cu asprime pe poporul Său zicând: „Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?““. — „Faptele Apostolilor“ p. 339.

Pe cei ce onorează pe Dumnezeu, și El îi va onora

„Dumnezeu a pus pe oameni ca economi ai Săi. Bunurile pe cari El le-a pus în mâinile lor alcătuiesc mijloacele hotărâte de El pentru răspândirea Evangheliei. Celor cari se vor dovedi economi credincioși El le va încredința adevăruri mai mari. Domnul spune: „Voiu cinsti pe cine Mă cinstește“. — „Patriarhi și Profeți“, p. 529.